

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/26174 en 07/26175 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 19 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak, verzonden op 18 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

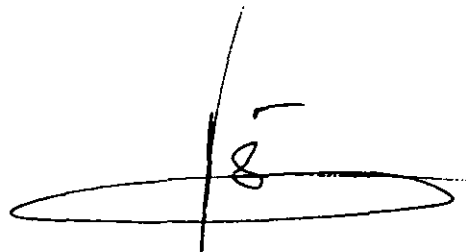
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

284-473.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**Voorzieningenrechter****Vreemdelingenkamer****Nevenzittingsplaats Arnhem**

Registratienummer: AWB 07/26175 (verzoek)

AWB 07/26174 (beroep)

Datum uitspraak: 19 juli 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Liberiaanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. P.L.M. Stieger,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 20 juni 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 26 juni 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 26 juni 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 juli 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.S. Schoot.

Registratienummer : AWB 07/26175 (verzoek)
AWB 07/26174 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 7 juli 2003 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 25 maart 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat uit de verrichtte taalanalyses is gebleken dat verzoeker eenduidig niet uit Liberia afkomstig is, zodat de geloofwaardigheid van het asielrelaas ernstig is aangetast en geen geloof wordt gehecht aan de gestelde problemen in Liberia. Dat besluit staat vast na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 5 oktober 2005, tot ongegrond verklaring van het beroep.
5. De aanvraag van 20 juni 2007, die heeft geleid tot het bestreden besluit, is een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Volgens vaste jurisprudentie (bijvoorbeeld Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 26 juli 2006, JV 2007, 32) moet de rechter in zo'n geval direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader ook indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb, niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.
6. Verzoeker heeft bij zijn herhaalde aanvraag een nationaliteitsverklaring van Liberia overgelegd en gewezen op de bescherming die hij als Mandingo ontleent aan het beleid zoals dat is verwoord in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000 (WBV), 2006/27.
7. Eerst ter zitting heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat niet is gebleken dat verzoeker de nationaliteitsverklaring niet bij zijn eerste aanvraag had kunnen overleggen. Deze verklaring vormt daarom volgens verweerder geen nieuw

Registratienummer : AWB 07/26175 (verzoek)

3

AWB 07/26174 (beroep)

gebleken feit of veranderde omstandigheid als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, die een hernieuwde rechterlijke beoordeling van de eerste aanvraag rechtvaardigt.

8. De rechtbank overweegt hierover dat verzoeker ten tijde van het besluit op zijn eerste aanvraag nog minderjarig was. Verzoeker heeft de nationaliteitsverklaring opgehaald bij de Liberiaanse ambassade te Brussel in België. Van een minderjarige kan in beginsel niet verwacht worden dat hij zelfstandig toestemming vraagt en verkrijgt om naar het buitenland te reizen om aldaar documenten op te vragen, nog daargelaten de vraag of een dergelijk initiatief geleid zou hebben tot de afgifte van het document dat verzoeker thans heeft overgelegd. Nu, anders dan bij het onderhavige besluit, bij het besluit op de eerste aanvraag nog ongeloofwaardig werd geacht dat verzoeker de Liberiaanse nationaliteit bezit, is sprake van een nieuw gebleken feit dat kan afdoen aan het eerdere besluit. Er is dan ook plaats voor een rechterlijke beoordeling van het onderhavige besluit.

9. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker is Mandingo en afkomstig uit in Liberia. Tijdens een aanval van rebellen op zijn dorp, verzoeker was toen ongeveer 15 jaar oud, is verzoekers vader neergeschoten. Daarbij is hij zijn moeder kwijtgeraakt. Verzoeker werd door de rebellen opgepakt en op zijn vinger geslagen. De rebellen werden door de militairen overvallen en verzoeker werd tezamen met de rebellen door de militairen opgepakt, waarna verzoeker een paar dagen in de cel heeft vastgezeten. Met hulp van is verzoeker vrijgekomen en is hij naar Nederland gevlucht.

10. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. De omstandigheid dat verzoeker blijkens de nationaliteitsverklaring toch de Liberiaanse nationaliteit bezit, doet niet af aan de conclusie in de vorige procedure dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is. De eerdere stelling van verzoeker dat hij zijn hele leven in Liberia heeft gewoond en dat daar ook zijn gestelde problemen hebben plaatsgevonden, is nog steeds ongeloofwaardig omdat de taalanalyses in de vorige procedure hebben uitgewezen dat verzoeker eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Liberia en eenduidig wel is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Guinee. Voorts is de omstandigheid dat verzoeker stelt te behoren tot de Mandingo-stam onvoldoende om vluchtelingenschap aan te nemen. Bovendien wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn relaas. Verzoeker voldoet daarom niet aan de criteria voor bescherming door de Nederlandse autoriteiten voor Mandingo's uit Liberia. Gezien de taalanalyses heeft betrokkene kennelijk verzwegen dat hij in Guinee heeft verbleven danwel onjuiste gegevens heeft verstrekt over verblijf in een ander land voor de komst naar Nederland. Daaruit blijkt dat verzoeker onjuiste verklaringen heeft afgelegd om in een gunstiger positie te komen voor de beoordeling van zijn aanvraag, hetgeen een contra-indicatie vormt voor statusverlening als bedoeld in hoofdstuk C4/2.4 van de Vreemdelingendecret (Vc 2000). Aangezien het asielrelaas van verzoeker nog steeds ongeloofwaardig wordt geacht en bovendien sprake is van een contra-indicatie voor verblijfsaanvaarding, kan hetgeen verzoeker heeft aangevoerd niet leiden tot vluchtelingenschap op één van de gronden van het Vluchtelingenverdrag.

11. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker benadrukt dat hij tot het moment waarop hij problemen kreeg, steeds in zijn geboorte- en woongebied in Liberia heeft verbleven. Het gebied waar verzoeker vandaan komt, ligt dicht bij de grens met Guinee waar men overwegend met een accent spreekt dat is te herleiden tot Guinee. De taalanalyses ondersteunen dat het door verzoeker gestelde geboorte- en woongebied in Liberia, aan de

Registratienummer : AWB 07/26175 (verzoek)

4

AWB 07/26174 (beroep)

grens met Guinee, juist is. Verzoeker betwist dat hij onjuiste verklaringen heeft afgelegd en dat hij hierdoor in een gunstiger positie had kunnen komen. Verzoeker stelt voorts dat er ten aanzien van hem sprake is van een op de persoon gerichte vervolging als bedoeld in het WBV 2006/27 en verwijst daartoe naar het asielrelaas. Verder stelt verzoeker dat verweerder, gelet op de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 11 januari 2007 (JV 2007/30), had moeten onderzoeken of hij, nu hij behoort tot de kwetsbare groep Mandingo's in Liberia, wel kan terugkeren.

12. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

13. De voorzieningenrechter ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder ten aanzien van de herhaalde aanvraag zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is.

14. Verweerder heeft de door verzoeker aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden, met uitzondering van zijn identiteit, nationaliteit en etnische afkomst (Mandigo), niet aannemelijk geacht. In de vorige procedures heeft verweerder twee taalanalyses laten opstellen. In de taalanalyse van de taalanalist, die afkomstig is uit Liberia, is geconcludeerd dat verzoeker eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Liberia. In de taalanalyse van de taalanalist die afkomstig is uit Guinee, is geconcludeerd dat verzoeker eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Guinee. Anders dan verzoeker stelt bieden de taalanalyses geen ruimte voor de stelling dat hij zeer wel afkomstig kan zijn uit het in Liberia gelegen grensgebied nabij Guinee. Immers, de conclusies van die taalanalyses is nu juist dat verzoeker eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Liberia en eenduidig wel te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Guinee. De stelling dat het door verzoeker gesproken dialect ruimte zou laten voor een herkomstssituering binnen (het grensgebied van) Liberia, impliceert, anders dan verzoeker meent, dat de conclusies van beide taalanalyses pertinent onjuist zijn. Verzoeker heeft echter niet door middel van een contra-expertise aannemelijk gemaakt dat getwijfeld dient te worden aan de conclusies van de taalanalisten. De door verzoeker bij de herhaalde aanvraag overgelegde verklaring dat hij de Liberiaanse nationaliteit bezit, doet aan de juistheid van deze conclusies ook niet af. Gelet op de conclusies in de taalanalyses heeft verweerder het ongeloofwaardig kunnen achten dat verzoeker stelt tot zijn vlucht naar Nederland slechts in Liberia te hebben verbleven. Op grond van die omstandigheid heeft verweerder ook in redelijkheid geen geloof kunnen hechten aan het asielrelaas van verzoeker.

15. Ten aanzien van verzoekers stelling dat hij geen onjuiste gegevens heeft verstrekt en dat hij hierdoor niet in een gunstiger positie had kunnen komen, zodat verweerder ten onrechte een contra-indicatie heeft tegengeworpen, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Nu verzoeker steeds heeft gesteld dat hij tot zijn problemen in Liberia heeft verbleven, hetgeen verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft verweerder tevens in redelijkheid kunnen concluderen dat verzoeker onjuiste gegevens heeft verstrekt over zijn afkomst. De omstandigheid dat verzoeker door het verstrekken van de onjuiste gegevens niet in een gunstiger positie terecht had kunnen komen, betekent niet dat verweerder geen contra-indicatie voor statusverlening heeft kunnen tegenwerpen.

16. Ten aanzien van verzoekers beroep op bescherming voor Mandingo's ingevolge het WBV 2006/27, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Nu verweerder niet heeft betwist dat verzoeker de Liberiaanse nationaliteit heeft en behoort tot de Mandingo-stam, dient dit als een tussen partijen vaststaand gegeven te worden beschouwd. Ingevolge

Registratienummer : AWB 07/26175 (verzoek)
AWB 07/26174 (beroep)

5

verweerders landgebonden asielbeleid voor Liberia, weergegeven in het WBV 2006/27, vraagt de situatie van Mandingo's om specifieke aandacht. De asielzoeker die claimt als Mandingo problemen te hebben ondervonden als gevolg van zijn etnische achtergrond, dient aannemelijk te maken dat sprake is van op de persoon gerichte vervolging of een onhoudbare situatie. Gelet op dit beleid heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat het enkele feit dat verzoeker behoort tot de Mandingo's, onvoldoende is om vluchtelingenschap aan te nemen. Verweerder heeft voorts in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker niet voldoet aan de beleidscriteria voor bescherming van Mandingo's omdat het asielrelaas ongeloofwaardig wordt geacht. Voor verzoekers stelling dat verweerder ingevolge de -uitspraak had moeten onderzoeken of hij bij terugkeer naar Liberia een risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) omdat hij behoort tot een kwetsbare groep, zijn onvoldoende aanknopingspunten. Anders dan wordt verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig geacht.

17. Gelet op het voorgaande heeft verweerder op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en de herhaalde aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel kunnen afwijzen.

18. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens verzoeker tegen in is gebracht, behoeft, nu niet is gebleken dat verzoeker daar procesbelang bij heeft, derhalve geen verdere bespreking.

19. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen, af.

Deze uitspraak is gedaan door R.A.V. van Boxem en in het openbaar uitgesproken op 19 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. S.B.M. Vreeswijk als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

VERZONDEN OP

18 JUL 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevensittingsplaats Arnhem

LANGSTRAAT**PER TELEFAX: 070-3651380**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEZONDEN	
25 JUL 2007	✓
BEHANDELD: DO: 3	

HOGER BEROEPSCHRIFT

Waalwijk, 25 juli 2007

partijen : /IND
betreft : hoger beroep
uw kenmerk :
ons kenmerk : 200700119

3176-A

mr. R.C. van den Berg
mr. P.L.M. Stieger *
mr. T.C.F.M Vermeulen

Correspondentieadres:
Postbus 1023
5140 CA Waalwijk

Bezoekadres:
Burg. van der Klokkenlaan 21
Waalwijk

Tel.: 0416 - 34 99 74
Fax: 0416 - 34 73 08

* kantoorhoudende te Drunen

Geachte Voorzitter, geachte Griffier,

Hierbij stelt appellant, hoger beroep in, te dezer zake woonplaats
kiezende op mijn kantooradres Burgemeester van der Klokkenlaan 21 te Waalwijk, waarvan
ondergetekende stelt en verklaart door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger
beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.
Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats
Arnhem (07/26174) van 19 juli 2007, verzonden op 18 juli 2007 waarbij het beroep
ongegrond is verklaard. (**bijlage**). Ter onderbouwing van zijn beroep stelt appellant thans
het navolgende.

GRIEVEN:

1. Appellant stelt in zijn eerste grief dat de uitspraak is verzonden vóórdat er uitspraak is
gedaan. Immers, de uitspraak is op 18 juli 2007 verzonden, maar bij uitspraak van 19 juli
2007 is het beroep ongegrond verklaard. Een beslissing van de rechtbank kan niet worden
verzonden aan partijen voordat er uitspraak is gedaan. Appellant stelt dat de uitspraak reeds
om deze reden behoort te worden vernietigd.

2. In zijn volgende grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat:

" Anders dan verzoeker stelt bieden de taalanalyses geen ruimte voor de stelling dat hij zeer
wel afkomstig kan zijn uit het in Liberia gelegen grensgebied nabij Guinee. Immers, de
conclusies van die taalanalyses is nu juist dat verzoeker eenduidig niet te herleiden is tot de
spraak- en cultuurgemeenschap van Liberia en eenduidig wel te herleiden is tot de spraak-
en cultuurgemeenschap van Guinee. De stelling dat het door verzoeker gesproken dialect
ruimte zou laten voor een herkomstsituering binnen (het grensgebied van) Liberia,
impliceert, anders dan verzoeker meent, dat de conclusies van beide taalanalyses pertinent
onjuist zijn. Verzoeker heeft echter niet door middel van een contra-expertise aannemelijk
gemaakt dat getwijfeld dient te worden aan de conclusies van de taalanalisten.

Op alle werkzaamheden zijn van toepassing de algemene voorwaarden, onder andere inhoudende een beperking van aansprakelijkheid, welke aan de
ommezijde zijn afgedrukt. Een opdracht wordt slechts aanvaard en verricht onder de voorwaarde van aanvaarding van die algemene voorwaarden.

De door verzoeker bij de herhaalde aanvraag overgelegde verklaring dat hij de Liberiaanse nationaliteit bezit, doet aan de juistheid van deze conclusies ook niet af. Gelet op de conclusies in de taalanalyses heeft verweerder het ongeloofwaardig kunnen achten dat verzoeker stelt tot zijn vlucht naar Nederland slechts in Liberia te hebben verbleven. Op grond van die omstandigheid heeft verweerder in redelijkheid geen geloof kunnen hechten aan het asielrelaas van verzoeker."

Zoals in de zienswijze en beroep is betoogd, had verweerder en ook de rechtbank tot het oordeel behoren te komen dat nadat is aangenomen dat appellant van Liberiaanse nationaliteit is dat niet zonder nader onderzoek kan worden vastgehouden aan de taalanalyses. De constructie die door verweerder is opgebouwd en goed bevonden door de rechtbank inhoudende dat appellant wel van Liberiaanse nationaliteit is, maar daar kennelijk niet recent heeft verbleven is onbegrijpelijk, gekunsteld en onredelijk. Het feit dat thans is aangenomen dat appellant wel van Liberiaanse nationaliteit is een zogenaamd concreet aanknopingspunt dat wel degelijk afbreuk kan de conclusies van de taalanalisten.

Appellant stelt dat de rechtbank tot het oordeel had behoren te komen dat verweerder niet zonder nader onderzoek, gelet op voornoemd concreet aanknopingspunt, heeft kunnen vasthouden aan de conclusies van de taalanalisten. Het is immers toch heel vreemd dat een minderjarige, bij binnenkomst in Nederland 15 jaar, werkelijk geen enkel Liberiaanse accent te ontdekken zou zijn terwijl vaststaat dat hij in Liberia is geboren. De rechtbank had dan ook in dit verband tot het oordeel behoren te komen dat het besluit niet zorgvuldig is voorbereid.

Appellant acht de overweging van de rechtbank dat de verklaring van het bezit van de Liberiaanse nationaliteit niet afbreuk doet aan de conclusies van de taalanalisten niet onderbouwd.

Immers, op goede gronden is door appellant in beroep betoogd dat de conclusies van de taalanalisten onjuist zijn. Immers, gelet op het feit dat vaststaat dat appellant in Liberia is geboren, kan in redelijkheid niet worden volgehouden dat zijn land van herkomst Guinee zou zijn. Nu vaststaat en aangenomen wordt dat appellant in , Liberia is geboren, behoort het onderzoek van verweerder en de taalanalisten er zich op te richten, of hij te herleiden tot Banka. Zoals eerder in de eerste procedure terecht is opgemerkt staat er op de opname meer dan in beide summier verslagen van de taalanalisten is opgenomen. Gelet het vereiste dat een besluit zorgvuldig voorbereid dient te worden, had verweerder – na tot het oordeel te zijn gekomen dat appellant wel de Liberiaanse nationaliteit bezit de uitkomsten van de taalanalyse opnieuw behoren voor te leggen aan het Bureau Land en Taal van de IND. Door zonder enig verder onderzoek een andere invulling aan de taalanalyse te geven, had de rechtbank tot het oordeel behoren te komen dat het besluit niet zorgvuldig is voorbereid. De aanvraag leende zich dan ook niet voor afdoening binnen het AC-model.

3. Als derde grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte in rechtsoverweging 15 heeft overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat nu verweerder zijn problemen in Liberia ongeloofwaardig heeft mogen achten dat hij onjuiste gegevens over zijn afkomst zou hebben verstrekt om in een gunstiger positie te komen, welke een contra indicatie statusverlening vormt.

Gelet op hetgeen appellant in de tweede grief heeft betoogd, heeft hij geen onjuiste verklaringen afgelegd om in een gunstige positie terecht te komen. Appellant wijst er nog maar eens op dat hij gewond in Nederland arriveerde. Juist in was het oorlog op dat moment in 2003. Zijn relaas juist heel goed in het beeld over Liberia. Ook ligt zijn woonplaats en die van zijn zus/tante (Kawa) niet ver van elkaar in county (bijlagen). Dit zijn allemaal aanwijzingen dat relaas van appellant juist op waarheid berust. De rechtbank had mitsdien tot het oordeel behoren te komen dat verweerder niet zonder enig onderzoek heeft kunnen stellen dat appellant verklaringen heeft afgelegd om in een gunstige positie te komen.

4. In zijn vierde grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder gelet op het speciale beleid voor Mandingo's uit Liberia zoals opgenomen in WBV 2006/27 hem een verblijfsvergunning asiel heeft kunnen onthouden, omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn en het enkele feit dat hij behoort tot Mandingo's onvoldoende is om vluchtelingenschap aan te nemen.

Appellant stelt dat de rechtbank tot oordeel had behoren dat zijn verweerder in redelijkheid niet zonder enig onderzoek tot het oordeel heeft kunnen dat zijn relaas ongeloofwaardig is en omdat deze reden een geslaagd beroep op WBV 2006/27 zou falen. Gelet op het relaas van appellant is juiste in voldoende mate van persoonlijke problemen gebleken.

5. Tenslotte stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte zijn beroep op uitspraak van het Europees Hof heeft verworpen. Gelet op de landeninformatie over de kwetsbare positie van de Mandingo en het beleid ter zake van verweerder en in het bijzonder en de uitspraak behoeft doorslaggevend te zijn dat er sprake is van een ongeloofwaardig asielrelaas. Hoewel appellant dat zijn relaas wel geloofwaardig is, stelt hij dat de rechtbank tot het oordeel had behoren gelet op de reikwijdte van de uitspraak in relatie tot de kwetsbare positie van de Mandingo dat wel degelijk inhoudelijk getoetst dient te worden aan . Nu de rechtbank dit heeft nagelaten, behoort de uitspraak ook om deze reden te worden vernietigd.

Gelet op hetgeen appellant aan grieven heeft aangevoerd, heeft de rechtbank in redelijkheid niet zijn beroep ongegrond kunnen verklaren.

REDENEN WAAROM: appellant zich tot u wendt met het verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, alsook het besluit van de IND d.d. 26 juni 2007 te vernietigen en verweerder in de kosten van het geding te veroordelen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

